

Stk. 4. Hvis Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring har investeret i eller ydet lån til et selskab, hvis aktiviteter alene omfatter investeringer efter § 57 I, stk. 1, nr. 5, finder den i stk. 3 anførte grænse anvendelse på Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings samlede engagement med selskabet.

Stk. 5. For aktiver omfattet af § 57 I, stk. 1, nr. 3, udgør den i stk. 1 fastsatte grænse 40 pct.

Stk. 6. For risici på kreditinstitutter under offentligt tilsyn i lande omfattet af zone A, bortset fra kreditinstitutter omfattet af § 57 I, stk. 1, nr. 3, og på forsikringsselskaber under offentligt tilsyn i lande omfattet af zone A udgør den i stk. 1 fastsatte grænse 10 pct. Aktiver, der ikke omfattes af § 57 I, stk. 1, nr. 4, kan højst medgå inden for de grænser, der er fastsat i stk. 1.

Stk. 7. For andele og beviser i et enkelt investeringsinstitut som anført under § 57 I, stk. 1, nr. 7, udgør den i stk. 1 fastsatte grænse 10 pct. Denne begrænsning finder dog ikke anvendelse, når det pågældende investeringsinstitut efter sine vedtægter alene kan investere i aktiver omfattet af § 57 I, stk. 1, nr. 1-3. I sådanne tilfælde kan investeringen tillige i forhold til bestemmelsen i § 57 I, stk. 3, henføres til § 57 I, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 8. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på aktiver omfattet af § 57 I, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 9. Stk. 1, 2 og 4 finder ikke anvendelse på investeringer i datterselskaber, der omfattes af § 57 I, stk. 2, samt på investeringer i selskaber, hvis aktivitet efter deres vedtægter er begrænset til at foretage investeringer i aktiver omfattet af § 57 I, stk. 1, nr. 1-3. I sidstnævnte tilfælde kan investeringen i forhold til bestemmelserne i § 57 I, stk. 3 og 6, henføres til § 57 I, stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 10. Bestyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings valutakurs- og renterisikoeksponering.

Tilsyn

§ 57 K. Finder Finanstilsynet på baggrund af en aktuarmæssig opgørelse ikke, at Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring på det foreliggende grundlag fuldt ud vil kunne fyldestgøre sine forpligtelser, afgiver Finanstilsynet efter at have forhandlet med Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring indberetning herom til socialministeren.

§ 57 L. Finanstilsynet fører tilsyn med Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikrings anbringelse af midlerne efter §§ 57 H - 57 J.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring påbud om inden en fastsat frist at foretage de foranstaltninger, som Finanstilsynet skønner nødvendige med henblik på, at anbringelsen af midlerne sker i overensstemmelse med §§ 57 H - 57 J.

§ 57 M. Finanstilsynet er berettiget til at afkræve Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring enhver oplysning, som Finanstilsynet anser for nødvendig for dets virksomhed. Finanstilsynet skal til enhver tid have adgang til at gøre sig bekendt med institutionens bøger, regnskaber og hele virksomhed.

§ 57 N. Finanstilsynet afgiver en årlig beretning om tilsynet med Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring til socialministeren.

§ 57 O. Til dækning af udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn med Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring fastsætter Finanstilsynet et gebyr, der udredes af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring.

§ 57 P. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til denne lov kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring. Som part i forholdet til Finanstilsynet anses alene Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring.

35. § 59, 2. pkt, affattes således:

»Skadelidtes eller dennes efterlattes krav mod den erstatningsansvarlige nedsættes i det omfang, der er betalt eller er pligt til at betale ydelser til de pågældende efter denne lov.«

36. § 60 affattes således:

»§ 60. Aftaler mellem sikringspligtige og sikrede er ugyldige, når de går ud på eller fører til, at bestemmelser i loven ikke skal gælde, eller at den sikrede skal udrede en forsikringspræmie til et forsikringsselskab eller et bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring, som efter loven påhviler arbejdsgiveren, eller at pligtige ydelser ikke skal beregnes efter loven. Ligeledes er aftaler om tilbageholdelse i løn i anledning af sikring efter loven ugyldige.«